

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Verna - A Dominica Septuagesimæ, ad Dominicam SS. Trinitatis

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Ad Evangelium Feriæ. De Cananæa.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44214

necicis, ut de salute tua longè potius sperandum tibi videatur quàm timendum, nonne habes, quod fatearis te singulari amatum affectu ab eo esse, qui te tot prævenit gratiis? At quorsum illæ gratiæ, quorsum ille amor singularis nisi ut edames amantem, & quantum vult à te diligi, tantum dilectionis impendas? Itane verò sic diligis quantum diligeris? apparet ex negligentia illa tua, quàm longè sis ab illa reciproca dilectione. Sicut enim qui

Ecclesi 7. diligit, & qui timet Deum nihil negligit, sic qui negligit, non diligit.

II. PUNCTUM.

SED hoc est, quod amanti tanto magis dolet, quanto videt amatum suo minus respondere amoris suisque curis.

Dolor enim ex amore nascitur, ut supra visum est, & quantus est amor, tantus si dolor necesse est, si amori non latisit: Nunquam autem satisfactum sibi putat amor, nisi amore reciproco; neque verò verbis verus amor recipiatur, sed re & opere: Unde quando desunt illa opera, tunc amor in amato deesse creditur, & hinc tantus in amante dolor sentitur, quantus erat amor, quantòque minus illi ab amato responderetur. *Licet plus vos diligens minus diligat*, aiebat Corinthiis Apostolus, quasi diceret, licet hoc mihi sit peracerbum & grave, sic minus à vobis diligi, quos plus diligo; non desinam tamen vos diligere, quamquam is dilectioni dolor semper miscbitur, quod ab iis minus diligat, quos magis diligo.

2. Cor. 12.

Nonne tu hoc ipse sentis? nonne id experis si quem amas? quis animi dolor si à dilecto non diligeris? nonne id vehementius dolet, quàm à cæteris quos minus amas, non amari? Sic sentiebat, sic loquebatur Dominus: *Quoniam si inimicus meus maledixisset mihi, sustinuissem utique: Tu verò homo unanimes, qui simul mecum dulces capiebas cibos!*

2. Tel. 54.

III. PUNCTUM.

QUANTO igitur te ipsum negligis, quasi non esses cum cæteris peritura, tanto te Christus

doluit præ cæteris perituris; quia te magis diligens minus diligitur. Licet enim fortè magis diligatur, quàm à quibusdam perituris, qui vix eum norunt, minus se tamen reputat à te diligi, quod minus respondeas ejus amori, quàm illi responderint; Minus illi videlicet dilecti sunt, minus gratiæ & facultatis habuerunt ad eum redamandum, quàm tu habueris: minus denique se ab illis, quàm à te diligi voluit; unde jure conqueritur se magis de te dolere quàm de illis, quia ex majori amore major est dolor. *Doleo super te, frater mi Ionatha, decore nimis & amabilis super amorem mulierum. Sicut mater unicuique amat filium suum, ita ego te diligebam.* Sic amori dolor ex æquo loquitur & respondet.

2. Reg. 1.

Itane cogitaveras te unum ex gravissimis Christi tortoribus extitisse? te illum fuisse, quem maxime doluit, quando suas doluit perire gratias, quando sua doluit virtutum exempla tam parum iis proficere, quibus vel maxime voluisset? Iam verò cum id noris, pergesne illi esse gravis & molestus? pergesne in negligentia tui profectus & salutis? unde habes te non periturum? unde ista præsumptio, quæ tantæ est parens negligentia, ut à quotidianis tuis delictis non resurgas, non expavescas? *Nolite seduci*, ait Apostolus, *rumpunt mores bonos colloquia mala. Evigilate justi, & nolite peccare: Ignorantiam enim Dei quidam habent; ad reverentiam vobis loquor. Id est, pudendum certè Christiano sic vivere, quasi Deum ignoraret, vel quasi ignoraret Deo displicere peccata illa, quæ non satis caver, quod leviora sint, & à salute non excludant.* *Cave & da locum timori Altissimi.*

1. Cor. 15.

Ecclesi. 19.

Vide etiam in 1. parte, Feria 3, hebdomadæ quartæ.

Quod sicut non est habenda sollicitudo anxia de peccatis remissis, ita rationabilis non est deponenda.

Et in 2. parte, Dominica Septuagesima.

Quæ causa est, cur pauci salvi sint, hæc in te causa est, cur ex illis forte non sis.

PRO EADEM FERIA QVADRAGESIMALI.

ad Evangelium, de Canana. Matth. 15.

Tota

Tota refertur narratio & illi conformis Et qua de fide vel fiducia plures adjungi possunt, facile est de aliis locis petere.

FERIA SEXTA DE CONFUSIONE CHRISTI, Propter iniquitatem omnium nostrum, quam Deus in eo posuit.

Vere langores nostros ipse tulit, & dolores nostros ipse portavit, nos quasi oves erravimus, & posuit Dominus in eo iniquitatem omnium nostrum, II. 53.

VERITAS PRACTICA.

Qua in malo bona est Confusio, in bono mala est.

SENSVS & RATIO est, quod in malo seu peccato committendo Confusio seu Verecundia bona est, quia sic animus indicat se peccatum aversari.

Sed in bono agendo si talis adesset Confusio, qua illud bonum aversaretur & refugeret, tunc mala esset.

Ergo qua in malo bona est Confusio, in bono mala est, seu mala esse potest, nisi diligenter caveatur.

I. PUNCTUM.

Manifestè distinctus est iste dolor ab aliis. Ad eum autem intelligendum duo sunt praesupponenda. Primum est, Christum Dominum innocentissimum agnum sic à peccato fuisse alienum, non modo ut nullum unquam potuerit committere, sed ut nullum à quocunque commissum sustinere potuerit, quin maximè abhorreret. Alterum est, quod non obstante illo naturali peccatorum horrore, omnia tamen omnium hominum peccata sic in se transtulit, aut sibi à Deo imposta sustinuit, ut se velut omnium delictorum reum intueretur, itaque coram Deo appareret.

Hoc est videlicet, quod ait Propheta, *Posuit Dominus in eo iniquitatem omnium nostrum*, seu ut habet alia versio, transire fecit in eum omnem iniquitatem. Hoc item est, quod scribit Apostolus, *Eum, qui non noverat peccatum, fecit peccatum pro nobis, id est, victimam, qua cl-*

set velut onerata omnium & uniuscujusque peccato, atque ejus poenas persolveret; sicut passer ille, de quo est in Levitico, qui dicitur peccata populi portare. In hunc etiam sensum sic aperte sanctus Petrus: *qui peccatum non fecit, peccata nostra ipse pertulit in corpore suo, super lignum*. Quod non melius explicari potest, quam si representetur Sponsor seu Fidejussor, qui se pro alio constituit, licet ille nullum culpa aut pecuniae debitum contraxerit, tamen perinde solvit, atque si esset reus aut debitor; sic Christus Dominus se Vadem & Sponsorem nostrum constituit, sicque in se omnem prorsus iniquitatem transferens, debitas ei poenas persolvit. *Qua non rapui, tunc exolvebam. Non peccavi & poenas dabam*. Sic de Christo sanctus Augustinus.

Hinc autem nata Confusio, & verecundi sensus ille pudoris, quo anima Christi se coram Deo velut indutam & opertam peccatis omnibus vidit, viditque Deum simul illis offensum gravissimè, & valde iratum, cumque à se omnium poenas exigeret, sibi quodammodo cernebat iratum, cum irasci in Deo nihil aliud sit, quam poenas exigere aut inferre; sic autem poenas inferebat Filio Pater, quasi si peccator aut peccatum esset; *Propter scelus populi mei percussi eum. IN me transferunt iram tuam*. Quo certè in statu Christus non poterat non confundi & non dolere vehementissimè, sicut cum in columna nudus apparuit coram populo, aut in veste alba vel purpurea deridendus, quis dubitat tum ejus vultum pudore & confusione suffusum? Sic suo modo interiùs coram Deo, cui soli est notum, quam sit peccatum horrendum & abominabile. Propterea sic filius Patri; *Tu scis, in-*

Levit. 16.

2. Pet. 2.

Psal. 68.

Is. 53.

Pf. 67.

Pf. 88.